

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa M. M.
przeciwko T. Sp. z o.o. w K. i (...) Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji S.A. z
siedzibą w W.
z udziałem interwenienta ubocznego M. W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 sierpnia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 2 kwietnia 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 2 kwietnia 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) w sprawie z powództwa M. M. przeciwko T. Sp. z o.o. w K. i (...) Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji S.A. z siedzibą w W. przy udziale interwenienta ubocznego M. W. o zapłatę na skutek apelacji Powódki od wyroku Sądu Okręgowego w J. z 11 kwietnia 2018 r. w pkt 1. oddalił apelację, zaś w pkt 2. postanowił nie obciążać Powódki kosztami postępowania apelacyjnego.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku wniosła Powódka. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania Powódka wskazała na istnienie istotnego zagadnienia prawnego, co do którego istnieją rozbieżności

w orzecznictwie. Wskazała także, iż skarga kasacyjna jest konieczna ze względu na naruszenie przez Sąd Apelacyjny art. 429 k.c. oraz art. 65 § 2 k.c., odwołując się do szczegółowego uzasadnienia skargi kasacyjnej.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną Pozwana T. Sp. z o.o. w K. wniosła o odrzucenie skargi kasacyjnej, a w razie nieuwzględnienia tego wniosku o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na brak przesłanek uzasadniających jej rozpoznania przez Sąd Najwyższy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy w ramach rozpoznania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (tzw. przedsądu) bada wyłącznie wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Cel wymagania określonego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania.

Z treści wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania należy wnioskować, iż Skarżąca wskazuje jako przesłanki uzasadniające przyjęcie istnienie istotnego zagadnienia prawnego oraz oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.).

W judykaturze Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, iż wskazanie przyczyny określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. nakłada na skarżącego obowiązek przedstawienia zagadnienia o charakterze abstrakcyjnym wraz z argumentami prowadzącymi do rozbieżnych ocen prawnych, wykazania, że nie zostało

ono rozstrzygnięte w dotychczasowym orzecznictwie, a wyjaśnienie go ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia tej konkretnej sprawy, ale także innych podobnych spraw, przyczyniając się do rozwoju prawa (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Skarżący, wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, powinien sformułować to zagadnienie, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej. Chodzi przy tym wyłącznie o poważne wątpliwości, wykraczające poza poziom zwykłych wątpliwości prawnych, które powstają niemal w każdym procesie decyzyjnym.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania Skarżąca wskazała jedno orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Łodzi, w którym według jej twierdzenia została dokonana odmienna wykładnia art. 435 k.c. od tej, którą przyjął Sąd Apelacyjny w (...) w sprawie Powódki. Ta część uzasadnienia nie zawiera ponadto pogłębionego wyводу prawniczego zawierającego odpowiednie argumenty wskazujące na możliwość formułowania rozbieżnych ocen prawnych.

Z kolei odwołanie się we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania do przesłanki wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej *prima facie*, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności orzeczenia z zasadniczymi i nie podlegającymi różnej wykładni przepisami albo jego wydania w wyniku oczywiście błędnej, widocznej bez głębszej analizy prawniczej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa. Natomiast skarżący przedstawiając jako okoliczność uzasadniającą rozpoznanie skargi kasacyjnej „oczywiste naruszenie prawa” powinien wykazać kwalifikowany charakter tego naruszenia. (zob. m. in.: postanowienia Sądu Najwyższego z 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100, a także z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49).

Wniosek Skarżącej o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia wymagań, o których mowa w 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c., bowiem formułowane przez Skarżącego wątpliwości nie odpowiadają założeniom ani kryteriom przyjmowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego ani dla rozumienia przesłanki istotnego zagadnienia prawnego, ani oczywistego uzasadnienia. Poza wskazanymi już okolicznościami, skarga kasacyjna nie zawiera przekonujących argumentów świadczących o tym, że Sąd Apelacyjny naruszył konkretne przepisy prawa w sposób kwalifikowany, co doprowadziło do wydania oczywiście nietrafnego, bezprawnego orzeczenia.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Mając na uwadze sytuację materialną Skarżącej, o kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.